

Nr 354.

Av herr **Bergström** i Bäckland, om *anslag för bidrag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk.*

Under föregående år gjorde jag en del resor inom Västernorrlands län, varvid jag blev i tillfälle att studera nyodlingar, som voro utförda under förhoppning om statsbidrag. Jag fick den uppfattningen om dessa odlingsföretag, att ett väntat bidrag var räknat som en bland de extra inkomster, som dessa odlare med sina små jordbruk måste skaffa sig för att kunna trygga sin utkomst.

En utökning av åkerarealen måste även, och kanske främst inom de norrländska bygderna, räknas som ett plus i utkomstmöjligheterna. Med en omfattande nyodling och ett förädlande, åtminstone i viss utsträckning, av den råvara — jag tänker då företrädesvis på skogsprodukterna — som finnas inom rena jordbruksbygder, skall förvisso en hel del av ungdomen kunna stanna kvar inom sin hemtrakt och icke behöva på industriplatserna trängas med de egentliga industriarbetarna om levebrödet.

Det förefaller som om den jordbrukande befolkningen inom stora delar av Västernorrlands län skulle se en förbättrad utkomst uti en ordnad mejerihantering. Det är ock att hoppas, att det arbete, som nedlägges i det syftet, skall lyckas. Man är dock uti bygderna medveten om att mejerirörelsen kan först få sin väntade betydelse för jordbruket genom en ökad mjölkproduktion och att förutsättningen för en sådan ligger i en rationell betesförbättring.

Skall intresset både för nyodling och betesförbättring vidmakthållas, måste staten i långt större utsträckning än nu stödja denna verksamhet.

Att som nu sker erkänna det berättigande, som ligger i kravet på hjälp åt landets jordbrukare i det nuvarande nödläget, och sedan icke blott uraktlåta genom ett tillräckligt anslag uppmuntra till fortsättande av en så pass gagnande verksamhet, som här är fråga om, utan även låta nyodlare och sådana, som utfört betesförbättringar, bliva utan bidrag på grund av anslagets knapphet efter att dessa nedlagt både arbete och pengar på de utförda företagen, måste väcka stort missnöje på samma gång som de mindre jordbrukarna härigenom möjligen kunna bibringas den uppfattningen, att det finnes bristande vilja hos statsmakterna att hjälpa i det nuvarande nödläget.

Av uppgifter från t. ex. Västernorrlands län för föregående år framgår, att endast ungefär hälften av den begärda anslagssumman för nyodlingar och betesförbättringar kunde beviljas.

Med tanke på det rationella ordnandet av beteskulturen som pågår inom länet — förra året uppgingo ansökningarna till betesförbättringar till omkring hälften av ansökningarna om odlingsbidrag — och som torde komma att vinna en ytterligare omfattning, allt efter som mejerirörelsen hinner att ordnas, är jag angelägen om att anslaget till betesförbättringar kan giva ett verkligt stöd åt det betydelsefulla arbete, som ligger i en förbättrad betesvård.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för utlämnande under 1931 av statsbidrag till nyodling och betesförbättring åt ofullständiga jordbruk anvisa för budgetåret 1930/1931 ett extra reservationsanslag av 1,500,000 kronor, därav intill 400,000 kronor må användas till utlämnande av statsbidrag till betesförbättringar, med rätt dock för Kungl. Maj:t att, därest förhållandena skulle därtill giva anledning, för sistnämnda ändamål taga i anspråk större belopp av ifrågavarande anslag.

Stockholm den 21 januari 1930.

P. Bergström
i Bäckland.
